

UKRAINIAN LABOR NEWS
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

СЛІДАМИ ХРИСТА ЧИ ЮДИ.

ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІ ВЕРХОВОДИ В КАНАДІ.

Коли говоримо про греко-католицьких верховодів в Канаді, то мова йде про папів і тих папків та підпапків, що при помочі греко-католицької церкви стараються контролювати думки і вчинки тих українських робітників та фермерів, що визнають себе за греко-католиків.

КОМУ ВОНИ СЛУЖАТЬ.

Ці верховоди намагаються держати провід і в просвітньо-культурній праці, і керувати політичним рухом, мішатися у робітничу боротьбу на економічному полі, а у всьому тому вмішувати греко-католицьку церкву та завжди покликаються на греко-католицизм.

ПРОТЕСТ УКР. ІНТЕЛІГЕНЦІ ПРОТИ ШЛЯХЕТСЬКОГО ТЕРОРУ.

Українська інтелігенція в Харкові протестує перед працюючими проти польсько-шляхетського терору над трудовим населенням Західної України.

СТАНОВИЩЕ СЕЛЯНСТВА ПРИКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Розмова з сенатором т. Боднар, делегатом чехословацької компартії на пленумі Комінтерну та Сельінтерну.

ПОЛІТИЧНЕ ПРИГНІЧЕННЯ СЕЛЯНСТВА.

Політичне становище в Прикарпатській Україні не відрізняється в сучасний момент від політичного стану Прикарпатської України в період перебування її під ярмом австро-угорської диведіної монархії й терорічного під перебуванням під «добродійною опікою» чехословацької демократії.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

Читайте! Найновіше число «Робітничі» з 15 травня незвичайно цікаве. Має гарні чотири ілюстрації, наукові статті і ціле друковане на гарному папері.

одно більше клямо на нас Українців в Канаді і дивується, що Канада на щось потрібного дозволяє і годую в своїх межах таких товаришів... Чому, мовляв, не забороните цих робітничих перно-травневих демонстрацій, чому не депортуєте «товаришів»...

У третій статті попа Г. Яремського, п. н. «Небезпечна релігійна беаадія», передрукованій з старокравого часопису «Діло», і в увазі до нього, зроблений від редакції «К.У.», вилитий великий жаль до польсько-шляхетської влади і за того, що вона не боронить греко-католицької церкви навіть після підписання конкордату, тоб-то присяги греко-католицького пошівства на вірність службі Польщі.

«Ріжні місці, автокція, православні, баптисти, методисти і пресвітеристи завоюють серед нашого народу, щоб його повернути на лшшу віру, як та, що її нарід має. Методисти і пресвітеристи найбільше рухаються, бо найбільше грошей мають, а це каляко річ в голодомому селі. Станіславів і Львів найбільше пильнують».

Польські влади, що пам'ятають добре, як п. Крат різав колись образи ректорів на університеті у Львові, дозволяти йому безкарно переїхати по Галичині і позакладати пресвітеріанські гнізда між Українцями, а тепер там працюють п.п. Ніканковський і Кузів, а другі ідуць. Гроші всьомо можуть зробити. Цікавих много ходить, шкільна молодіж, що любить новості, вільності. Дітей тягнуть дурнями, як в Канаді. Хитро уладжують курси англійської мови, та дебатні, або кидать лютючки з питаннями, за котрих відповіди обіймають суми грошей. Всьомо по американськи, а по ра серед нужди, розбиття і незрідко до часу преси дуже на такі агітативні відповіді, успіхи хтось може виказати.

Конкордат і велібат настрів загав проти католицизму загалом, ану знають всі на тих, що найменше в тім винні, на папу і єпископів і Церква так траить своє значення. Всьомо, що дотепер зробили проти Церкви соціалісти як радикали, є далеко слабше, чим то, тепер твориться і ширше Гнебезпеченіше. Дух незалежності від нікого стає духом часу». (Підчеркнення наші. — Ред. «У.Р.В.»)

А в увазі редакції «К.У.» до «думок» а «Діла» читаємо таке:

«Коли Польща має права з конкордату, то має і обовязки боронити тих, що від них хоче вільності держави. Позволити на нищення віри в народ, пускати одних проти других, це під хвилью виглядає на бистру політику, але на бучуче це руйна не лиш для України, але і для самої Польщі. Політика в релігійному не вишла на здоровля. Відпориности тепер нікого не має, пропалана поширяється між Пользків, а історія нас учиць, що таке вже у Польщі було і скінчилося але, дуже але».

Сказати це більш зроумілою мовою, то вииде так: Ви, мовляв, сакі-такі «польські браця», чому не бороните нас пісти цього, як ми підписували, що будемо вам вірно служити? Чому не пакуете в тюрем Крата, хіба не пам'ятаєте, як він колись за український університет борюва? Хіба ви не свідомі того, що дозволяючи підкопувати нас, своїх сованників, ви її себе ослабляєте, що з нами й вас чекає загубіль?»

Отже, кому вони служать: угнетеним масам українського народу а Західній Україні, чи польсько-шляхетським гнобителям? Чи ідуць вони і в цій справі слідами Христа чи Юди?

В четвертій статті п. н. «Провідники лишають комунізм», подається «пояснення» а коментарями, як то «провідники комуністів» Карл Кавцкій, Євген Дебе і якийсь Грін покінули комуністичні і стали соціал-патріотами. Це для того, щоб перекопати своїх читачів, що комунізм «непрактична наука». Розуміється, що той, хто пише цю статтю, не має найменшого поняття ні про Кавцкого, Дебе а якогось Гріна, ні про партії, до яких вони належать і належать, ані про комуністичну науку. Ні Кавцкій, ні Дебе до комуністичної партії ніколи не належали, отже й не могли з нью виступати. Кавцкій належав до соціал-демократичної партії Німеччини і до нью належить. Дебе належав до соціалістичної партії Америки і до нью належить. Що-ж до Гріна, то імя таке відоме хіба одною з реакційних провідників Американської Федерації Праці і цей то Грін до ніякої робітничої політичної партії не належить, бо є таким-же ворогом незалежної політичної акції працюючих, як і «Канадський Українець».

Для чого-ж пише дурень про справи, котрих не знає й не розуміє? А для того, щоб як-небудь і чим-небудь сповнати свою собачу протиробітничу службу. Не захоче цего робити, то роблять з ним те, що зробили а Бібервичом, котрий був настільки культурною людиною, що бридиче брудних методів боротьби а рухом працюючих мас та такого вже подлого виступування панам. На його місце взяли такого, що ним і єпископський коміт можуть вмітати.

В двадцятій статті ця-ж сама газетка обороняє перебування українських емігрантів а Західній Україні, проти чого, як вибудіється, виступає старокрава українська преса. А дальше і біта заповнена таким-же, або подібним брехливим, отруйним і баламутним матеріалом. Це в одному числі і таке саме в кожному. А сама ця релігійна газетка повторяє, що «політика в релігійному це не вишла на здоровля». Ой, не вишла!...

цей пункт сенжерменської угоди.
Хвалюється море селянських повстань.

Роля місцевих самоврядувань зводиться до нуля. Українці усунуто від участі в державній діяльності. Населення Прикарпатської України, що нараховує 660,000 осіб, складається переважно з селян. По всій країні хвилюється море селянських повстань, що мають на меті встановлення Радянської Республіки й здійснення законних прав українського селянства на цілковите користування землею й обднання з Радянською Україною. Чехословацький уряд надзвичайно жорстокими заходами бореться з цим селянським революційним рухом. Спеціальні жандармські частини й добровільні фашистські загони обсіли села Прикарпатської України, тероризуючи революційно-селян. Арешти селян України останнім часом стали частішими. Стіни тюрем та арештних будинків не вміщують арештованих. Тюремний режим уявляє картину цілковитого сваволі над арештованими.

Жахливий економічний стан селянства.

Економічний стан селянства в Прикарпатській Україні надзвичайно жахливий. Вся земля в Прикарпатській Україні зосереджена в руках поміщиків та чеських легіонерів. Землезабезпеченість українського селянства остільки мізерна, що в деяких випадках вона викликає протест навіть тих політичних діячів, які не звужують свою політичну боротьбу з інтересами українського селянства. Найбільшим наділом вважається наділ з 10 моргів землі. Пересічно заможне селянство Прикарпатської України володіє наділами в 2 морги землі. Шо-ж до середнього та бідного селянства, то їхній наділ становить найбільше пів а-бо 3 четверть морга. Володіють таким малесеньким класом землі, українське селян-

Привіт комуністам та селянам України.

Наприкінці своєї розмови т. Боднар переказав від імені релігійного прикарпатського селянства братній привіт селянству та робітничій класі У.С.Р.П. і висловив надію, що недалекі то той час, коли буде усунуто всі перепони до безпосередніх товариських зносин між селянством та робітничою класою Радянської України й трудящими Прикарпатської України.

ПРОТЕСТ УКР. ІНТЕЛІГЕНЦІ ПРОТИ ШЛЯХЕТСЬКОГО ТЕРОРУ.

Українська інтелігенція в Харкові протестує перед працюючими проти польсько-шляхетського терору над трудовим населенням Західної України.

Дня 22 квітня відбувся в Харкові кількатисячний мітинг протесту української інтелігенції і вчительства проти польсько-шляхетського терору на Західній Україні. З промовою виступали Академик Багалій, проф. Семковський, Чечіль, Попов, Мізерницький, Надія Суровцова, Калюжний та Михайло Левидський. Академик Багалій у своїй промові сказав, що єдиний вихід із тяжкого становища Польщі — це самозвичення національностей у тому виді, в якому національну справу розв'язала радянська влада. — Тепер, сказав Багалій, у всьому світі борються дві сили. Перша вже переживає себе, розкладається, але своїми шукими лапами намагається задубити другу, майбутню силу, революцію пролетаріату й селянства, що наближається, але друга сила неминуче переможе. Це закон історичної потреби. Зокрема в Польщі неминує соціальна революція.

Ці кількатисячні збори української інтелігенції, яких не вмістила зала клубу «Червоний учитель», на які весь світ робітничий а радянський пролетарський інтелігенції прислав своїх представників, ухвалили таку резолюцію до IX. Всеукраїнського З'їзду Рад:

«Сорок відсотків населення Польської Жечи Посполітей, що населею половину території цієї держави, стогне під людським терором польської шляхти. З земель волинських, підляських, галицьких і білоруських — що опинилися під окупантським ярмом шляхетської дефензиви, ідуць тривожні вісті, що свідчать про загрозу самому існуванню трудових мас цих територій.

Всім і пів міль українського населення Жечи Посполітей позбавлені елементарних умов для свого існування й розвитку на Західній Україні. З промовою виступали Академик Багалій, проф. Семковський, Чечіль, Попов, Мізерницький, Надія Суровцова, Калюжний та Михайло Левидський. Академик Багалій у своїй промові сказав, що єдиний вихід із тяжкого становища Польщі — це самозвичення національностей у тому виді, в якому національну справу розв'язала радянська влада.

ство змушене майже голодувати. Становище українського селянства погіршується, крім того, високими податками, що становлять у рік 1320 чеських корон на душу. Не маючи змоги платити таких великих податків, які майже в десять раз перебільшують приблизно податки селянства С.Р.С.Р., українське селянство змушене часто й густо закріпачуватись на роботу до поміщика, щоб врятувати свій кланіть землі від конфіскації. Умови праці в поміщиків, обстановка праці с-г. робітників — жахлива. Пересячно наймит, який працює з самого ранку до пізньої ночі, одержує щоденно заробітну платню в розмірі 5—10 чеських корон — сума надзвичайно мізерна, коли взяти на увагу те, що вартість кіло хліба коштує 4 чеських корон. Злиди українського селянства кидаються у вічі навіть сторонній людині, що відвідує Прикарпатську Україну. Селянство провадить енергійну революційну боротьбу за проведення аграрної реформи. Поруч з заходами парламентської боротьби, які взагалі не дають ніяких позитивних наслідків, селянство Прикарпатської України веде революційну боротьбу. Серед селянства Прикарпатської України комуністична партія користується колюсаальною популярністю. На всіх виборах до місцевих самоврядувань, парламенту та сенату прикарпатське селянство 75 процент своїх голосів віддає комуністам.

Пресу українську й інших національних меншостей знищено; навіть дрібно-міщанські органи, намагаючись натякати освітити безправне становище населення, свідчать бідними сторінками. Героїчні спроби робітничо-селянських послів у польському союмі виступити в оборону праг трудового населення спричиняються до ганебних процесів, як от процес тов. Ланецького в Перемишлі.

Навіть свої зобовязання міжнародного характеру не сповняє польський уряд і допускається таких ганебних вчинків, як організація убивства Багінського і Вечоркевича.

Так «виконує» польський уряд підписані ним зобовязання ризького трактату що до охорони прав національних меншостей в Польщі. Щодня часописи приносять нові жахливі звістки про дикий, нечуваний терор польської шляхти на кресах Жечи Посполітей.

Ми, громадяни міста Харкова, представники професійних, кооперативних, культурно-просвітних та громадських організацій, зібрані 22 квітня на вічу з ініціативи харківського губвідділу профспілки робітників освіти, підносимо свій голос протесту проти нечуваного, дикого терору польської шляхти.

Ми звертаємось до робітничо-селянських верств польських кресів: знайте, товариші, що ми садкуємо за вашим стражданням під шляхетською п'ятою і поділяємо їх разом з вами.

Не падайте духом і не віддавайтеся на шляхетську провокацію, що хоче викликати вас на неорганізовані виступи та потопити їх у вашій крові.

Міцно стиснувши зброю, організуйте свої сили, щоб виступити тоді, коли настане слухний час. Наша допомога завжди буде готова для вас. Тоді не врятують шляхти ніякі кордони, і ми зєднамо свої сили в одній соборній робітничо-селянській Радянській Україні.

Ми звертаємось до цілого радянського суспільства УСРР: робітники й селяне, прилучайтесь до нашого протесту, підтримуйте дух борців своїм голосом.

До робітничо-селянського уряду У.С.Р.П. ми звертаємось з вимогою вжити засобів, якими він розпоряджає, щоб примусити уряд шляхетської Польщі виконувати свої зобовязання по ризькій мировій умові.

Ми прохаємо уряд У.С.Р.П. організувати матеріальну помі голодомую трудовому населенню Західної України, піддержавши сили відважних борців.

Ці заходи — не лише часткова допомога робітникам і селянам Західної України; тільки західно-український Жовтень принесе їм визволення з під шляхетського ярма.

Нехай живе робітничо-селянська західно-українська революція! Нехай живе боротьба робітників і селян Західної України за свій Жовтень! Нехай живе соборна У.С.Р.П.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

Читайте! Найновіше число «Робітничі» з 15 травня незвичайно цікаве. Має гарні чотири ілюстрації, наукові статті і ціле друковане на гарному папері. Мід іншим поміщена в ньому незвичайно цікава кореспонденція з Галичини і дуже цікава поема поета Василя Яблунка про «СВЯТО В ЗАБОЛОТОВИ». Шо поему повинні перечитати кожний український робітник, робітниця, фермер і фермерка, бо це в поетичній формі уявлюється велика історична хвиля, перша боротьба пробудження галицького села з польськими панями-капіталістами в день першого травня 1924 року.

Замовляйте і розповсюдуйте це число скрізь! Ціна одного примірника тільки 10 центів. Переказуйте одні другим про це.